

77.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 4. října 1917,

týkající se spotřeby kukuřice, prosa, pelušky a vlčího bobu na krmivo.

Na základě § 4. nařízení úřadu pro výživu lidu ze dne 26. července 1917, ř. z. čís. 309, se nařizuje:

§ 1.

Zemědělští podnikatelé mohou po odečtení osiva spotřebovat k účelům krmení 50% úhrného výnosu kukuřice, jež ve vlastním podniku byla sklizená, nepresahuje-li tento výnos 20 metrických centů.

Obnáší-li však úhrný výnos kukuřice sklizené více než 20 metrických centů, mají dotyční zemědělci podat žádost u místodržitelství za stanovení množství kukuřice, jež jim má být ponecháno na skrmení.

Neobnáší-li plocha kukuřicí osetá více než $\frac{1}{2}$ hektarů a chová-li podnikatel kromě selat více než jeden kus vepřového dobytka na sádlo, může být okresním politickým úřadem na žádost podnikatele povoleno skrmení celého množství sklizené kukuřice.

§ 2.

Rolníci mohou po srážce osiva spotřebovat pro účely krmení $\frac{1}{3}$ úhrného výnosu prosa, jež ve vlastním podniku bylo sklizeno, nepresahuje-li tento výnos 10 metrických centů.

Přesahuje-li úhrný výnos sklizeného prosa více než 10 metrických centů, mají dotyční rolníci podat žádost u místodržitelství o stanovení množství prosa, jež jim na skrmení má být ponecháno.

§ 3.

Podnikatelé zemědělských podniků mohou po odečtení osiva spotřebovat pro účely krmení 50% úhrného výnosu pelušky a vlčího bobu, jež ve vlastním podniku byly sklizeny, nepresahuje-li tento výnos 10 metrických centů.

Přesahuje-li úhrný výnos pelušky a vlčího bobu 10 metrických centů, mají dotyční rolníci u místodržitelství podat žádost o stanovení množství, jež jim má na skrmení být ponecháno.